

tivalines

JUNY 2018 - ANY XXI - NÚMERO XLI

Aquest ha estat un curs més aviat peculiar, marcat, en certa manera, per la situació política d'incertesa, que també ha afectat les escoles.

L'escola pública catalana ha de ser democràtica, plural, intercultural, acollidora, respectuosa i coeducadora, regida per uns valors de tolerància, respecte, diàleg i fraternitat entre totes les persones. Des de fa molts anys i també en l'actualitat molts professionals lluitem per mantenir aquests valors tan preuats i necessaris. A través del debat, del diàleg i d'escoltar-nos, promovem el pensament crític, de tots i cadascun dels infants, respectem la llibertat de pensament i promovem l'autonomia intel·lectual, entesa com que cadascú se senti lliure de ser qui és i d'escollir allò que vol.

Un altre dels pilars que ens defineix és la promoció de la convivència. En l'actualitat hi ha molta diversitat, convivim amb persones que pensem diferent i anhelem coses diferents, per això és important tenir com a base el respecte i el diàleg, permetent a cada infant argumentar les seves idees i també ampliar la seva mirada amb les idees dels i les altres. La diversitat ens enriqueix i ens obre horitzons.

L'escola pública catalana vetlla per garantir la seguretat de tots els i les membres de la comunitat, procurant formar ciutadans i ciutadanes amb criteri, amb capacitat de decidir i de ser qui són, amb llibertat.

El model d'immersió lingüística, ara profundament amenaçat, és un programa que es va començar a implantar l'any 1983 i que garanteix l'èxit en l'adquisició de la competència lingüística de les llengües d'ús social. Ha estat l'instrument determinant per a la universalització del coneixement i el domini del català entre tota la població escolar. Ha estat, doncs, una eina per a la cohesió social.

És un model capaç de cohesionar l'alumnat sense tenir en compte la llengua que es parla a casa, fent possible la igualtat d'oportunitats i contribuint a fer sentir tothom com una part important d'una mateixa societat, sense exclusions de cap tipus.

Aquesta prioritat del català en el sistema educatiu no menysté les altres llengües, sinó que concilia la cultura d'origen amb la catalana i aconsegueix que el nostre país gestioni el seu multilingüisme respectant la diversitat lingüística.

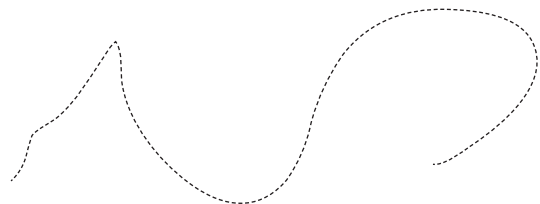
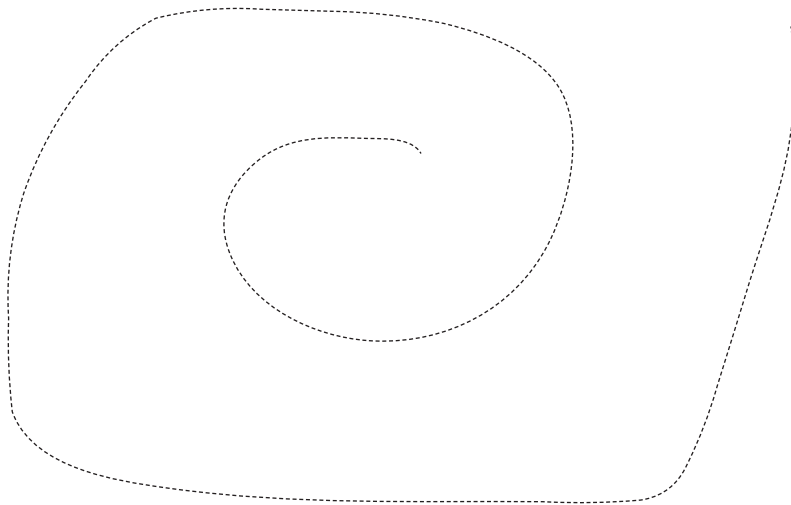
El nostre model d'immersió lingüística és un model d'èxit avalat per les instàncies europees, que garanteix el coneixement de dues llengües a tots els infants i ofereix possibilitats d'inclusió a tot l'alumnat, siguin quines siguin les seves característiques personals i familiars.

A dia d'avui, desitgem mantenir aquest model a les nostres escoles. Tenim la convicció que contribueix a la promoció de la convivència, a la igualtat d'oportunitats i també a la cohesió social.

La Direcció

Sumari

Portada	01
Editorial	02
Sumari	03
Ampatitza't	04
Mercadillo	08
Retrat	13
Famílies amb opinió	14
La cullerada	18
Racons literaris	22
Fotos dels grups	30
Despulla't	34
Finestra oberta a Parvulari	37
Finestra oberta a Primària	43
Cara a cara	45
Pel forat del pany	48

LLEIDA

Partida de Montcada nº 22 • 25196 Lleida
Telèfon: 973 24 50 32
ceip-santjordi-lleida@xtec.cat
ampasjordilleida@gmail.com
www.xtec.es/ceip-santjordi-lleida

DL: L-1653-2010

Edita: AMPA Sant Jordi

Imprimeix: Imprenta Coso S.L.

AMPATITZA'T

El temps passa de pressa i sembla que fa quatre dies que la comunitat del Sant Jordi bullia amb una mobilització entusiasta i propositiva sí, però que tenia l'arrel en la preocupació i la indignació enfront d'unes retallades que ens forçaven a reivindicar amb fermesa que es complissin els drets bàsics per una educació de qualitat. Bé, d'això ja en fa sis anys. Ens remuntem al curs 2011/12, en què es van anar gestant un cúmul d'accions que van tenir la seva plasmació més participativa i festiva al mes de juny, amb l'acampada reivindicativa del dia 7, que es va dur a terme al pati de l'escola (vegeu Tiralínies núm. XXXI). Visites al Sant Jordi com les d'Arcadi Oliveres i Rafa Allepuz (Justícia i Pau), en què ens detallaven el funcionament del sistema macroeconòmic, els interessos de part de les grans corporacions econòmiques, les decisions polítiques que menystenen les necessitats de la ciutadania, etc, ens feien obrir els ulls com a plats i feien créixer en tota la comunitat una llavor de demanda de canvi de paradigma, que necessàriament passava per la implicació de cadascú de nosaltres: famílies, claustre, alumnat...

Què més estava passant al Sant Jordi? El grup de teatre de famílies va representar per a la resta de comunitat cinc situacions dramatitzades basades en la realitat: un desnonat, una escola plena d'alumnes, una mare de família que no pot comprar ni llet perquè no té prou diners i un banquer.

Una altra de les activitats va ser construir la part del mural conjunt que es va muntar el divendres 8 davant de la Delegació d'Ensenyament, on es van lliurar les nostres reivindicacions en defensa de l'Escola Pública de Qualitat.

Els alumnes de 6è van representar l'obra de teatre "Cap a un món millor", amb diferents gags sobre aspectes i visions sobre la crisi econòmica.

Van ser molt interessants les assemblees de famílies, mestres i infants, perquè cada sector donava el seu parer i feia aportacions a partir del manifest "Defensem l'Escola".

Després de les assemblees, un sopar de germanor en què van participar 250 persones... i després, concert musical per amenitzar la vetllada. En acabar tothom a descansar, ja que divendres al matí ens vam llevar molt aviat per

desmuntar el campament, esmorzar i continuar amb les activitats escolars habituals.

El matí del dia 8, representants de 12 escoles participants de l'Acampada Escolar van portar la pancarta col·lectiva al Departament i a la Subdelegació del Govern. Es van lliurar les conclusions de les assemblees al Govern de la Generalitat i al Govern Central.

Com podeu observar, aquells dies ens vam creure que un altre món és possible... i a dia d'avui ho seguim creient! Per què, on som ara? Certament, en una situació no massa diferent de la que ens trobàvem llavors. Per fer-vos-en cinc cèntims, el de sempre: les escoles han d'atendre

més de 70.000 alumnes més que al 2009 i la ràtio de conjunt continua sent pitjor que la d'aleshores. La despesa per alumne/a continua sent inferior, els docents segueixen fent més hores i tenen pitjors condicions laborals. Les substitucions des del primer dia només s'apliquen en el cas de baixes previstes i de més de set dies. Hi ha hagut tancaments de grups (una vintena), la majoria dels quals s'haurien pogut evitar si s'hagués apostat per línies amb una ràtio de 19 alumnes. Segueixen tancant-se nous P3 als centres on ja s'havien tancat, i segueixen les massificacions a primària (amb 26 o 27 alumnes en moltes aules) i més encara a secundària. Segons dades del Departament d'Ensenyament, la despesa per alumne en termes nominals ha patit una reducció del 20%, percentatge que és fruit conjuntament de la reducció pressupostària i de l'increment de la demografia educativa. L'ajust de la despesa en educació no té per què tenir una correlació directa amb el grau d'afectació de la crisi. Existeixen casos, com el d'Estònia, on l'impacte de la crisi ha estat alt, però l'ajust ha estat moderat. Fins i tot a Grècia les retallades en educació han estat mínimes. Catalunya és l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol, juntament amb les Canàries, que manté bloquejades des del 2011 les places de docents. Les últimes oposicions públiques, fa ja cinc anys, van celebrar-se amb un miler menys de les places promeses. Aquestes polítiques de congelació de les plantilles, adoptades pel Govern del PP i secundades pels governs de la Generalitat dels últims anys, han generat un dèficit estimat en 5.752 places, segons ha calculat el sindicat CCOO, que, a més a més, afirma que els costos de la crisi han repercutit en les butxaques dels mestres, ja que la formació que han rebut en els últims anys ha estat assumida per ells mateixos. Al conjunt d'Espanya, la despesa familiar educativa s'ha incrementat el 13,3% entre els anys 2009 i 2012.

Segons el Sistema Estatal d'Indicadors de l'educació del Ministeri d'Educació, aquest increment correspon a una compensació de la retallada pública del 13,5% en el mateix període. A causa de la crisi, segons aquestes dades, les famílies haurien hagut de cobrir les despeses educatives que l'Estat ha deixat de sufragar. Segons el Baròmetre de Consum Barclaycard-IESE (2015), les famílies catalanes han augmentat la despesa familiar educativa entre el 2004 i el 2014 el 56%. És a dir, són les famílies que més paguen de tot l'Estat espanyol (el 51% més que la mitjana). El 2014, segons dades de l'IDESCAT, la despesa familiar catalana en educació suposa el 24% de la de tot l'Estat (quan el percentatge de població només és del 16%).

D'una banda, mentre els darrers anys s'ha estat escanyant l'escola pública, s'ha mantingut i augmentat la dotació amb diners públics a centres privats. S'han tancat centenars de grups de P3 públics mentre s'han mantingut concerts amb inferior demanda d'alumnat. D'altra banda, es vol imposar, mitjançant la LEC i la LOMCE i els seus decrets, el model de gestió de la privada als centres públics. La pèrdua del poder de decisió de claustres i consells escolars, el nou rol de cap de representants del Departament als centres que es pretén de les direccions o la selecció a dit del personal són alguns exemples de mesures que ens allunyen d'un model democràtic de gestió i que afecten diàriament la tasca docent. Tant les retallades com la LEC tenen un objectiu comú: privatitzar l'ensenyament.

Segons les dades recollides pel Síndic de Greuges a l'informe sobre segregació escolar, els centres amb menys sol·licituds tendeixen a tenir un percentatge tant d'alumnat estranger com d'alumnat amb necessitats específiques més alt. Així doncs, els centres amb menys de 25 sol·licituds tenen una mitjana del 17% d'alumnat estranger i el 8,6% d'alumnat amb necessitats específiques. D'altra banda, aquests

percentatges es redueixen molt en el cas dels centres d'alta demanda: només el 4,8% d'alumnat estranger i el 2,6% d'alumnat amb necessitats educatives específiques.

Per no parlar ja, com a cirereta del pastís, de la deriva polititzadora que està envaint l'escola aquests últims mesos, i el risc elevat d'intervencionisme curricular que projecta l'Estat sobre aspectes tant sensibles i d'ampli consens convivencial a casa nostra com és la llengua. Bé, com podeu constatar

després d'aquest resum, la situació no és de moment gaire esperançadora si és que hem d'atènyer a les polítiques implementades per les diferents administracions.

Així doncs, les preguntes que potser resten fer-nos a qui patim unes conseqüències tan devastadores sobre el present i futur de les nostres filles i fills són:

Estem disposats a naturalitzar aquesta situació?

Podem explorar una vegada més, tota la comunitat unida, opcions propositives per redreçar la situació?

El 7 de juny del 2012 va ser molt bonic poder fer-ho. Quina nostàlgia m'envaeix!...

"Ser ciutadans, companys, no és viure en societat, sinó transformar la societat en què es viu".

Augusto Boal, creador del Teatre de l'Oprimid.

Fonts documentals:

- Diari CRÍTIC (11/01/17) en què es documenta molt bé la desinversió i els factors de degradació de l'educació a Catalunya <http://www.elcritic.cat/datacritic/set-dades-de-educacio-catalana-que-potser-no-coneixies-entre-les-retallades-els-profes-precaris-i-la-immigracio-12846>
- CGT Ensenyament

Sergi Arbó

ESPORTS SOLE
www.esportssole.com

- Roba esportiva	- Natació
- Trofeus	- Arts Marcials
- Fitness	- Uniformes escolars

esportssole@gmail.com

C/ Igualada, 7 - 25007 LLEIDA - Tel.: 973 237 791

MERCADILLO

Els contes: una eina per a trencar estereotips i treballar el concepte d'igualtat

Llistat de contes i llibres infantils que tracten d'alguna manera el tema de la igualtat de gènere trencant estereotips i treballant el concepte d'igualtat, de noves masculinitats i de nous rols masculins i femenins.

Contes que trobareu a la biblioteca de l'escola

Col·lecció I QUÈ? Ed. La Galera
(diferents escriptors/es, il·lustradors/es)

- EL MEU PARE ÉS MESTRESSA DE CASA. I QUÈ?
- NO M'AGRADA EL FUTBOL. I QUÈ?
- JO HO FAIG ASSEGUT. I QUÈ?

ARTUR I CLEMENTINA

de Adela Turín.

Ed. Lumen

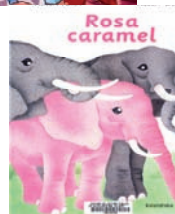
LES PRINCESES TAMBÉ ES TIREN PETS de Ilan Brenman

Ed Bromera

de Adela Turín.

Ed. Lumen

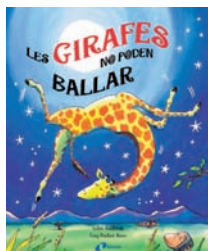
MALENA BALENA Davide Cali

Ed Libros del Zorro Rojo

LES GIRAFES NO PODEN BALLAR de Giles Andreae

Ed Bruixola

ORELLES DE PAPALLONA de Luisa Aguilar

Ed. Kalandraka SL

HI HA RES MÉS AVORRIT QUE SER UNA PRINCESA ROSA? de Raquel Diaz Reguera

Ed. Thule Ediciones

Altres títols

UN PAPA A MIDA.

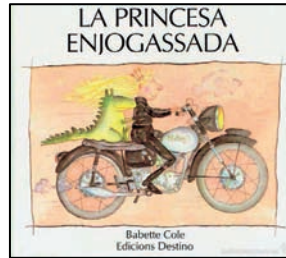
Davide Calí i Anna Laura Cantone

Ed. Baula

LA PRINCESA ENJOGASSADA

Babette Cole. Ed. Destino

EL PRÍNCEP VENTAFOCES.

Babette Cole. Ed. Destino

LA TARZANA.

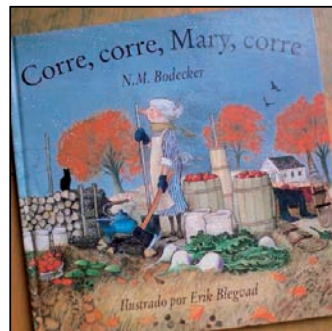
Babette Cole.

Ed. Destino

CORRE, CORRE, MARY, CORRE.

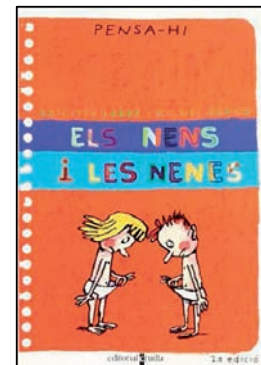
M. Bodecker. Ed. Lumen

ELS NENS I LES NENES.

Brigitte Labbé i Michel Puech.

Ed. Cruïlla

PAULA TIENE DOS MAMÁS.

Newman, L. Ed. Bellaterra

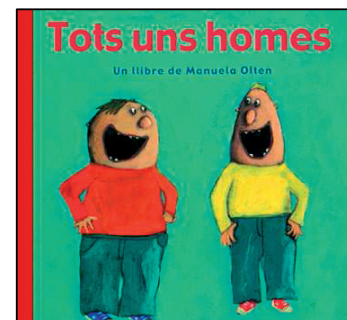
REI I REI.

Linda de Haan i Stern Nijland. Ed. Serres

TOTS UNS HOMES.

Manuela Olten Ed. Serres

**LA PRINCESA QUE QUERIA
ESCRIBIR** Beatriz Berrocal Ed.
Amigos de papel

ENS AGRADEM! Juanolo.
Scena

Ed. **NI UN BESITO A LA FUERZA.**
Mebes, Marion. Maite Canal
ed.

**SAPOS Y CULEBRAS Y
CUENTOS FEMINISTAS.**
Bronwyn, Davies. Feminismos Ed

NO QUIERO EL OSITO. David
Mckee. Ed. Austral

**QUAN LES NENES VOLEN
ALT.** Raquel Diaz Reguera Ed
Beascoa

OLIVER BUTTON ÉS UN NENA.
Tomie de Paola. Ed. Susaeta

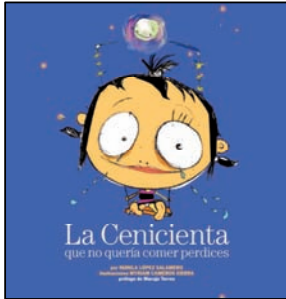
**PRINCESAS USAN BOTAS DE
MONTAÑA?** Carmela Lavigna
Coyle Ed Obelisco

EL DESIG DE LA RUBÍ. Shirin
Yim Bridges. Ed. Serres,

LA CENICIENTA QUE NO QUERIA COMER PERDICES
 Nunila Lopez , Myriam Cameros
 Ed Planeta

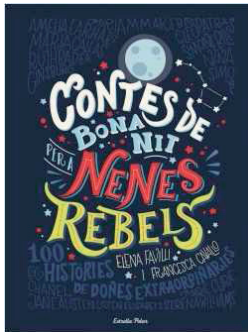
EL PAPÁ QUE TENIA 10 HIJOS.
 Bénédicte Guettier. Ed Casterman

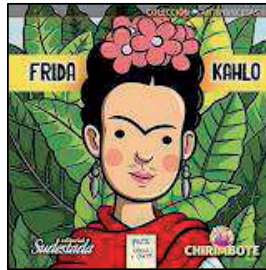
NO DUERMES ¿OSITO?.
 Martín Waddell y Bárbara Firth
 Ed. Kókinos

CONTES DE BONA NIT PER A NENES REBELS Frida Kalho Ed.
 Estrella Polar

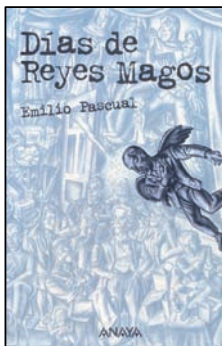
FRIDA KALHO PARA NIÑOS Y NIÑAS

LA MIERLITA. Ed. Kalandraka

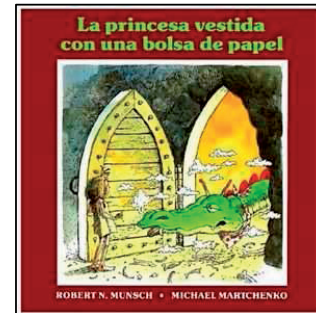
DÍA DE REYES MAGOS. Ed.
 Anaya.

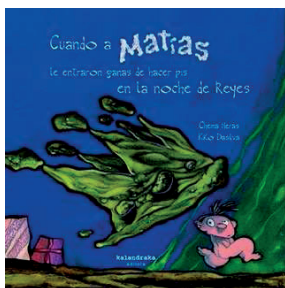
MONSTRUO ROSA Olga de Dios.
 Apila Ediciones

LA PRINCESA VESTIDA CON UNA BOLSA DE PAPEL
 Robert Munsch Ed Edilux

EL TREN DE MATÍAS. Ed.
Kalandraka

MERCEDES QUIERE SER BOMBERA. Beatriz Monco Ed
Bellaterra

GUAPA Harold Jimenez Ed
Apila Asociación Cultural
Bellaterra

FLON-FLON Y MUSINI. Elzbieta
Ed. Narcea

SALVATGE Emily Hughes Ed
Libros del Zorro Rojo

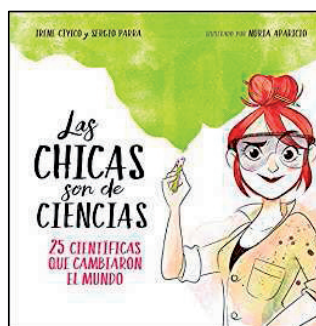
JO VAIG AMB MI Raquel Diaz
Reguera Ed. Thule Ediciones

MUJERES 1-2-3 Isabel Ruiz Ruiz
Ed.

**LAS CHICAS SON GUERRERAS.
26 GUERRERAS QUE
TRANSFORMARON EL MUNDO**
Irene Civico Ed. Montena

LA PRINCESA LI Luis
Amavisca Elena Rendeiro Ed.
Egales, NubeOcho Ediciones

RETRAT: DANIEL GABARRÓ BERBEGAL

Aquest curs els nens i nenes de cicle Superior hem pogut gaudir de la companyia d'en Daniel Gabarró, que ens ha vingut a fer una xerrada aprofitant que venia a l'escola a fer la conferència **“Educar en llibertat els nostres fills i filles: Ni pirates ni princeses”**.

Daniel Gabarró va néixer a Barcelona el 3 d'octubre de 1964. És mestre, filòsof, escriptor, psicopedagog i empresari, però hi ha gent que el defineix com a “xerpa espiritual”, ja que els mostra el camí, els inspira i els acompanya durant el seu trajecte. Està especialitzat en temes d'espiritualitat i consciència.

El podríem definir com una persona que inspira, i que acompanya i transforma conscientment les persones, les empreses i les organitzacions, és a dir, que ajuda la gent a viure la vida amb plenitud, aconseguint sentir-se lliures i feliços.

Els seus professors li van ensenyar moltes coses. Un dia, un d'ells li va fer la següent reflexió: “Per continuar avançant, hauries de començar a ensenyar”, i així ho va fer. Ha fet de mestre més de 25 anys. Actualment imparteix cursos, conferències i tallers partint sempre de la seva pròpia experiència personal.

És llicenciat en humanitats, expert en PNL (programació neurolingüística) i es va diplomar en Direcció i organització d'empreses.

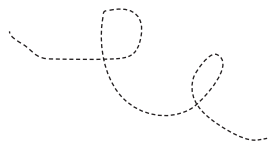
Va ser professor de la Universitat de Lleida i de la Universitat Ramon Llull, i actualment es dedica a la investigació, a l'escriptura i a la formació com a “free lance”.

També col·labora en diversos mitjans de comunicació, ràdio, premsa i televisió, com ara “L'ofici de viure” i “L'Ofici d'educar” de Catalunya Ràdio, on ofereix eines d'autoconeixement per viure amb més consciència.

Entre els seus llibres destaquen: “Lideratge conscient”, “Temps difícils, accions sàvies”, “Empresa i espiritualitat”, “21 creences que ens amarguen la vida”, “7 eines de l'amor”, “Revolució sense enemics”...

Ens va agradar molt la seva xerrada ja que és un home molt expressiu i simpàtic, i ens va explicar moltes coses interessants que ens poden ajudar molt en el nostre dia a dia, com per exemple quan ens va recordar que totes les persones som lliures per pensar o fer el que volem en tot moment, sense donar importància al que puguin dir o pensar els demés, però sent conseqüents amb els nostres actes.

Va ser una experiència molt recomanable.

Nens i nenes de 5è

Famílies amb opinió

DEBAT SOBRE COM EDUCAR EN LA LLIBERTAT ELS NOSTRES FILLS I FILLES: NI PIRATES NI PRINCESES.

ICONES, ESTEREOTIPS, PERSONATGES

LLENGUATGE, COM PARLEM

El dia 18 de gener vam realitzar el debat sobre la conferència del Daniel Gabarró **Educar en llibertat els nostres fills i filles: ni pirates ni princeses.**

En aquest debat van coincidir que actualment hi està havent un canvi, una tendència a buscar la igualtat de gènere, però que aquest canvi ha de ser progressiu, ja que fins ara la gran majoria de les icones són masculines i és important que això ho fem explícit, i que al mateix temps oferim i creem noves icones i referents als nostres fills i filles. Aquest canvi passa principalment i en primer lloc quan es dóna i es duu a terme dintre de la família, d'aquí la importància de qüestionar-nos des de casa les icones i les imatges que ens vénen preestablertes des de la societat. Avui en dia amb les noves tecnologies es gestiona un volum molt gran d'informació, i és important filtrar-la i qüestionar-la. Educar en la llibertat significaria dotar els nostres fills i filles de la capacitat d'observar i ser crítics amb la informació que reben per tal de poder escollir ells mateixos el que més s'ajusti a la seva persona.

Els punts més rellevants de la conferència que vam entrar a debatre són:

- La importància d'adonar-nos que no s'ha d'educar igual els nens que les nenes, ja que cadascun d'ells reben unes pressions diferents, i són aquestes on hem de posar l'accent. Molts cops confonem el concepte igualtat de gènere amb el fet d'educar igual els nens i les nenes.
- Tot el que ens fa diferents ens fa vulnerables, i des de petits és important tractar i posar llum a les diferències. D'aquesta manera reforcem l'autoestima, ja que tot allò que no se'n parla, que és un tabú, es pot arribar a convertir en punt de maltractament.
- Filtrar la informació conjuntament amb una educació entesa com la capacitat de fer crítics i capaços

d'escollir els nostres fills i filles. La possibilitat d'escollir és el que ens fa lliures, però escollir d'una manera responsable, valorant i assumint les conseqüències de la nostra elecció.

Per acabar el debat vam reflexionar sobre unes quantes qüestions les quals us invitem a rumiar:

En quines situacions ens passa més desapercibuda la desigualtat de gènere?

- En els Mitjans de comunicació.
- En el vocabulari que utilitzem habitualment quan parlem.
- En els personatges i les icones que oferim com a referents als nostres fills i filles.

Quines situacions poden ser interessants per entrar amb diàleg amb els nostres fills i filles i reflexionar sobre els estereotips de gènere?

- Qualsevol oportunitat és bona, sobretot les que són injustes davant nostre. En aquest punt també vam entrar a debatre el tema de l'exclusió i la discriminació entre infants, el bullying. Vam destacar la importància de fer pensar als nens i nenes davant aquelles situacions en què es poden sentir discriminats per no actuar com s'espera que actuïn, però també en aquelles situacions en què ells observen que se'ls hi fa a altres companys, amics, etc. En aquest punt entra un altre cop la reflexió del Daniel de la primera part de la conferència en què remarcava la importància de l'educació per tal de donar eines i recursos als infants per mostrar-se crítics davant de les situacions i poder escollir en llibertat, no coaccionats per l'entorn o el grup.
- Amb les nenes estem més conscienciats de treballar, en canvi amb els nens ja tenim molt integrades socialment moltes conductes o comportaments de com ha de ser un nen i per aquest motiu és molt important qüestionar-nos tant des de la família com des de l'escola aquestes conductes, amb la finalitat de fer efectiu un canvi cap a la igualtat de gènere.

En l'àmbit de la família i de l'escola què podem fer per a encaminar-nos i assolir igualtat de gènere?

- A casa donar exemple, i sobretot reflexionar sobre les situacions on es pugui fer evidents aquesta desigualtat. Dialogar i parlar sobre els estímuls que rebem de la publicitat i els mitjans de comunicació.
- A l'escola fer paleses aquestes situacions i reflexionar sobre elles, mantenint la comunicació i el diàleg famílies-escola per tal de realitzar un treball en comú.

Grup de debat de famílies voluntàries

REFLEXIONS SOBRE EL BULLYING

L'assetjament escolar (conegut molts cops amb l'anglicisme bullying) es produeix per l'exposició d'un alumne, de forma repetida i durant un temps, a accions negatives, que exerceix un altre o altres alumnes, destacant-ne la continuïtat en el temps, el desequilibri de poder (real o percebut) i el desig conscient de ferir, tant de manera física com verbal, o procedint a l'exclusió social.

- Tots som víctimes.
- El bullying no només implica unes persones, sinó que és fruit d'un context. Analitzem la situació en la seva globalitat sense criminalitzar ningú. Ni assetjador ni assetjat, tots som víctimes.

1.- COM DETECTAR-HO

- La tristesa i ràbia.
- Negació a anar a l'escola.

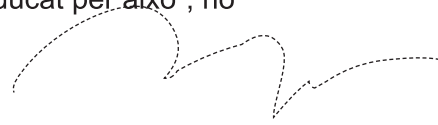
2.- PREVENCIÓ/ACTUACIÓ I INTERVENCIÓ: FEM-LOS CAPAÇOS!!!

- Humor, humor i més humor per abordar els petits conflictes quotidians entre infants, ja que permet treure ferro a les situacions.
- Donar a conèixer als infants els seus drets legals, i també els seus deures, els fa sentir protegits, més enllà de la família i l'escola.
- Escoltar activament els infants i tenir en compte les seves inquietuds, la seva opinió i estat d'ànim, ja que poden ser un indicador d'un possible conflicte.
- Fomentar el diàleg com a eina per a resoldre els conflictes quotidians.
- Fem-los capaços, fomentant la seva autoestima i la seva educació en valors com la convivència, la justícia, solidaritat, autonomia, pau, respecte, dignitat i amistat.
- Fer coneixedors als nostres fills/es que demanar ajuda és una eina per solucionar els problemes.
- Definir clarament els referents tant a dintre com fora de l'escola. D'aquesta manera, si es troben en

una situació que no saben resoldre sàpiguen a qui recórrer.

- Els nostres fills també poden ser assetjadors: evitar frases com “jo no t’he educat per això”, no aporta res de positiu a l’infant.

3.- CONCLUSIONS:

- Nosaltres som el model de conducta dels nostres fills i filles.
- És molt important escoltar-los i tenir en compte la seva opinió i donar-los-hi la responsabilitat que els hi pertoca a la seva edat.
- Qualsevol pot ser assetjador o assetjat. Tots són víctimes.
- El bullying no només implica unes persones, sinó que és fruit d’un context. Analitzem la situació en la seva globalitat sense criminalitzar ningú. Ni assetjador ni víctima.
- Fer sentir útils els nostres fills i filles, per tal de reforçar la seva autoestima.
- Aprendre a conviure amb la injustícia.
- Orientar els infants a ser capaços d’establir límits que els permetin un bon desenvolupament potencial i emocional.
- En cas de bullying o dubte de patir bullying no viure-ho en l’anonimat, parlar-ho amb l’escola i confiar, en primer lloc, en la figura del Mestre per a dur a terme la mediació. Evitar l’enfrontament directe entre famílies o protagonistes de la situació.
- El bullying és cosa de totes i tots.

Grup de debat de famílies voluntàries

Quan cada instant del viatge esdevé un record

Kariba **Gamon**
viatges autocars

☎ 973 75 00 90
www.autocarsgamon.com

La cullerada

LLIBRES I GÈNERE

D'una manera de vegades ben subtil la literatura que oferim als nostres fills i filles, els contes que els expliquem i molts comentaris que fem transmeten diferents actituds i valors segons estiguin protagonitzats per nois o noies. Aquesta diferenciació repetida reforça inconscientment l'exclusió per motius de gènere. No només excloent-los/les de certes activitats, sinó també de certs valors a través dels quals podrien construir unes identitats més lliures.

En aquest article hem recollit diferents aspectes que podem analitzar en els llibres que tenim per casa i oferim a les nostres filles i fills i, sobretot, en els llibres abans d'agafar-los en préstec o bé comprar-los. Bàsicament hi ha dos grans blocs a observar:

Les il·lustracions, per comprovar si podem observar la presència i protagonisme equilibrat de personatges dels dos gèneres i si aquests apareixen representant estereotips tradicionalment

adjudicats per raó de gènere:

- Quins rols tenen adjudicats pel seu els personatges al llarg de les diferents pàgines del llibre.
- A quins jocs juguen els personatges en edat infantil i quins hobbies tenen.
- Quins esports practiquen els diferents personatges.
- Hi ha connotacions sexuals exagerades en les representacions dels cossos dels diferents sexes.
- Colors i preferències (de programes de TV, música, lectures...) que s'associen als diferents personatges per sistema.

Respecte al **llenguatge** podem observar:

- Si es dona un enfocament androcèntric, és a dir, l'ús del gènere masculí com a sinònim de condició humana.
- Si les descripcions dels personatges emfatitzen les característiques i adjectius que s'acostumen a associar amb el gènere: guapa, fort, valent, sensible...
- Si els personatges de gènere masculí utilitzen un llenguatge amb connotacions més agressives; distingint-se dels personatges de gènere femení, amb un llenguatge més tendre.
- L'ús de comparacions que amaguen missatges subtilment sexistes (semblar una nena, guapa

project
enginyeria + arquitectura

project
enginyeria + arquitectura

c. paer casanoves, 40 bx_25008 Lleida
t. 973243816 project@projectlleida.com
www.projectlleida.com

projectes i direccions
certificats energètics
inspeccions tècniques d'edificis
ITEs
cèdules d'habitabilitat
obres menors
rehabilitacions
projectes d'instal·lacions
obertura de botigues
projectes d'activitats
assessoraments

com una princesa, valent com un soldat...).

- Si s'atribueixen sistemàticament oficis "tradicionalment i socialment" considerats més d'un determinat gènere al gènere masculí o femení en concret: infermeres, metges, dones de neteja, jardiner...

- Qui pren les decisions.

Observem també que, sovint, tal com passa amb el llenguatge publicitari, depenent de si els missatges es destinen a les nenes o als nens, hi ha tot un seguit d'elements narratius i visuals que també marquen la diferència.

ianua
arquitectures

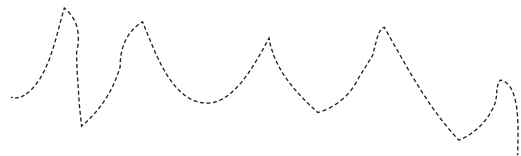
especialistes en restauració i rehabilitació
obra nova i reformes
informes, cèdules, assessorament

www.ianua.cat ianua@ianua.cat 973.224.330

Un altre aspecte també important de comentar és el costum de molts contes (sobretot els tradicionals) d'acabar d'identificar un final feliç amb un casament o enamorament molt sovint entre dues persones que es coneixen ben poc. És aquesta la mena de decisions que volem que aprenguin els nostres fills i filles? Sense "enamorament" cap a una altra persona concreta no hi ha felicitat? O la felicitat està en el nostre interior independentment de les circumstàncies?

Malauradament, segur que per casa teniu més d'un llibre o conte que a l'observar-lo, llegir-lo o fullejar-lo us adonareu que té alguna connotació sexista i poc "coeducativa". Doncs convé aprofitar-los per verbalitzar i comentar amb els membres de la família aquelles observacions que feu, i qüestionar a les filles i/o fills a veure què en pensen per tal que tothom s'adoni dels propis estereotips de gènere (que donada la nostra educació, en tenim, i molts!). El primer pas és fer-nos conscients i evitar cometre els mateixos errors en l'educació de les persones més vulnerables de la nostra llar.

La Redacció

més de 15 anys
transportant persones

Comptem amb serveis especialment pensats per entitats educatives.

Casaments, sopars o sortides d'amics. Afegeix tranquil·litat als teus esdeveniments.

Transport d'usuaris amb mobilitat reduïda.

Traslats a hotels, aeroports, ports i estacions de trens.

Recollida diària o trasllats de treballadors puntuals.

Transports per esdeveniments com congressos, seminaris o jornades.

Excursions i circuits per a grups.

Desplaçaments de clubs esportius.

 Camí de Montcada, 90
25196 Lleida
 973 727 181

 JoviarBus
www.joviarbus.com

RACONS LITERARIS

CONTE COOPERATIU

Aquest any és el 2n que creem un conte col·lectiu entre tot l'alumnat del centre. Un curs més pels volts de Sant Jordi hem creat una història i l'hem il·lustrada. Enguany el resultat del treball literari ha estat aquest:

El tresor dels desitjos

Hi havia una vegada una família que vivia a Lleida, al barri del Clot de les Granotes.

El pare es deia Univers, sovint viatjava per tot el món perquè era un reporter que es dedicava a fer documentals sobre animals. La mare es deia Galàxia, pintava quadres al seu estudi i feia classes d'art.

Tenien un fill i una filla bessons d'onze anys que es deien Sol i Lluna, a ell li agradava més el dia i a ella, la nit. A tots dos els agradava molt anar a l'escola, però a més el nen gaudia fent ballet i la nena jugant a rugbi. Els caps de setmana els encantava pintar amb la seva mare.

També tenien un nadó que es deia Núvol, que era molt rialler.

Els fills tenien 3 mascotes: la mascota del Sol era un conill anomenat Xopito, perquè sempre anava moll; la Lluna tenia una granota anomenada La Granota Silenciosa, perquè mai feia croac-croac; i al Núvol, el seu pare li havia portat un mico d'un dels seus viatges, que es deia Mic.

Un dia, mentre sopaven van decidir anar a fer un viatge familiar a Menorca aprofitant els dies de vacances que tenien plegats. Van comprar els bitllets, van preparar les maletes i van anar cap a l'aeroport d'Alguaire.

Contents i emocionats, van pujar a l'avió, i quan ja s'havien enlairat, i portaven una estona de vol, van començar a notar unes fortes turbulències, i es van espantar. A poc a poc van detectar que l'avió perdia alçada i el pilot els va avisar que es possessin el cinturó perquè havien d'aterrar al més aviat possible.

Al cap d'unes hores, el pare es va despertar i va veure que estava en una platja. Espantat i preocupat, va anar buscant tots els membres de la seva família. Un cop junts, van decidir investigar el lloc on havien anat a parar, i van veure que era una illa deserta, i que la resta de viatgers havien desaparegut.

L'illa era molt bonica i van decidir que construïrien una casa amb els troncs dels arbres, perquè a l'illa n'hi havia molts. Cada dia passejaven i es banyaven al mar. Era divertit viure allí, tot i que trobaven a faltar els seus amics i amigues.

Un dia van descobrir un arbre ben estrany, era molt gros i tenia un forat a dins. El Sol i la Lluna van entrar a dintre i... sorpresa! Van trobar un tresor amagat. Es van posar molt contents perquè allò era una aventura. Volien obrir el cofre però no hi havia la clau i no van poder esbrinar què hi havia dintre.

Quan van anar a casa per explicar-ho als seus pares els van trobar preocupats. Els van explicar que havien vist un vaixell pirata ben a prop de l'illa, i això no els va agradar.

El vaixell de dones pirata estava buscant el tresor i amb el telescopi havien vist aquella illa i havien decidit que hi anirien a investigar.

El vaixell pirata es va apropar a l'illa i hi va arribar. Les pirates portaven un mapa a les mans. El mapa del tresor! Van anar cap a l'arbre i no van trobar el tresor. Van caminar per l'illa per buscar-lo.

La família va tenir una idea: van fer un forat a terra al costat de casa per amagar el tresor, però no hi van posar la X perquè no el trobessin. Van preparar una trampa per a les pirates i van cuinar un menjar molt bo per enganyar-les.

Les dones pirata van preguntar a la família si havien vist un tresor; -Noooo pas!! Les pirates no s'ho van creure i van treure les espases per excavar el terra i trobar el tresor, però no van trobar res.

De sobte, va venir una gran tempesta que es va emportar les espases volant fins al mar i va destruir el vaixell. Les pirates es van haver de quedar amb la família a l'illa.

La tempesta va ser molt forta i va durar 7 dies i 7 nits. El vent es va emportar la cabanya. Les pirates i la família van aixoplugar-se en una cova. Per passar l'estona van jugar a jocs de taula com el mentider, l'unno, el siset, el monopoly, el parxís i l'oca.

També van explicar moltes històries i van fer un concurs d'acudits. Es van divertir molt i es van fer ben amics.

Finalment, un matí va sortir el sol.

Quan els primers raigs de sol van tocar a la cara de les pirates aquestes es van tornar a transformar en "pirates dolentes". La capitana va lligar l'Univers i la Galàxia a un arbre mentre amenaçaven els nens. Volien el tresor!! El Sol i la Lluna tenien molta por i tremolaven. En Núvol plorava agafat al seu mico.

De sobte el Sol va agafar forces per posar-se a ballar. Totes les pirates se'l miraven impressionades.

La Lluna, que va entendre la idea, va agafar un coco i començà a jugar a rugbi apuntant a les pirates. El mico Mic es va enfilem a una palmera i començà a llençar cocos als caps de les pirates. El conill Xopito, rosegant amb les dents, deslligà l'Univers i la Galàxia; mentre la granota Silenciosa anà a desenterrar el tresor.

Tot just van veure el cademat del tresor, en Mic li va tirar un bon cop de coco. El cofre es va obrir i tots van córrer a veure el tresor... A dins només hi havia una llibreta i un llapis; quina desesperació! No hi havia or ni pedres precioses!

El Núvol, encuriós, va agafar la llibreta i va llegir la primera pàgina: "ESCRIU EL QUE VULGUIS"- hi deia-i, com que ell volia tornar a casa va escriure: "VULL ANAR CAP A CASA"... immediatament van tenir un helicòpter a la seva disposició!!

Allò sí que era un tresor!! Només els calia escriure el que volien a la llibreta i els seus desitjos es feien realitat... i van viatjar, van tenir tot el que van voler, van acabar les obres a la ciutat de Lleida... i van ser feliços i van repartir mooolts anissos.

Nens i nenes de tota l'escola

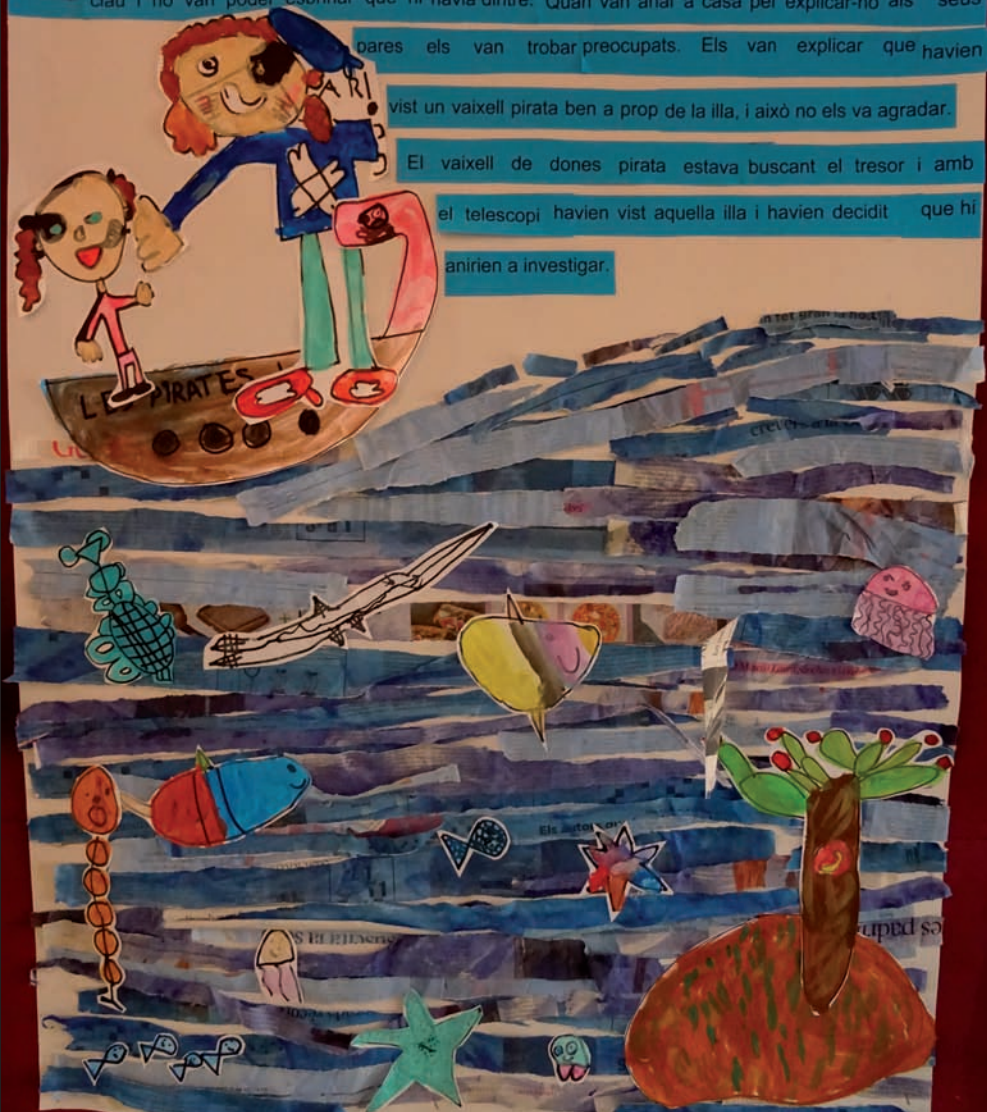

L' illa era molt bonica i van decidir que construirien una casa amb els troncs dels arbres, perquè a l'illa n'hi havia molts. Cada dia passejaven i es banyaven al mar. Un dia van descobrir un arbre ben estrany, era molt gros i tenia un forat a dins. El Sol i la Lluna van entrar a dintre i ... sorpresa! Van trobar un tresor amagat. Es van posar molt contents perquè allò era una aventura. Volien obrir el cofre però no hi

havia la clau i no van poder esbrinar què hi havia dintre. Quan van anar a casa per explicar-ho als seus pares els van trobar preocupats. Els van explicar que havien vist un vaixell pirata ben a prop de la illa, i això no els va agradar.

El vaixell de dones pirata estava buscant el tresor i amb el telescopi havien vist aquella illa i havien decidit que hi anirien a investigar.

El vaixell pirata es va apropar a l'illa. Les pirates portaven un mapa a les mans. EL MAPA DEL TRESOR! Van anar cap a l'arbre i no el van trobar. Van caminar per l'illa per buscar-lo.

La família va tenir una idea: van fer un forat a terra, al costat de la casa, per amagar el tresor, però no hi van posar la X perquè no el trobessin. Van preparar una trampa per a les pirates i van cuinar un menjar molt bo per enganyar-les.

LES DONES PIRATA VAN PREGUNTAR A LA
- NOOOO! PERÒ LES PIRATES NO S'HO V
LES ESPASES PER EXCAVAR AL TERRA I TRO
TROBAR RES. DE REPENT VA VENIR UNA GR
ESPASES VOLANT FINS AL MAR I VA DEST
VAN HAVER DE QUEDAR AMB LA FAMÍLIA

CO I COMENÇÀ
VA ENFILAR
PIRATES. -o-
MENTRE

Tot just van veure el cadenat del tresor, en Mic li va tirar un bon cop de coco. El cofre es va obrir i tots van córrer per veure el tresor...

A dins només hi havia una llibreta i un llapis; quina decepció! no hi havia or ni pedres precioses!

En Núvol, encuriósit, va agafar la llibreta i va llegir la primera pàgina: **"ESCRIU EL QUE VULGUIS"** -hi deia- i, com que ell volia tornar a casa va escriure: **"VULL ANAR CAP A CASA"**... immediatament van tenir un helicòpter a la seva disposició!!

Allò sí que era un tresor!! només els calia escriure què volien a la llibreta i els seus desitjos es feien realitat... i van viatjar, van tenir tot el que van voler, van acabar les obres a la ciutat de Lleida... i van ser feliços i van repartir moooooolts anissos!!

Peixets P3

Caragols P4

Periquitos P5

1r

2n

3r

4t

5è

DESPULLA'T

INTERVIEW TO ... MERCÈ ARDIACA

Good morning. We are preparing an interview because we want to know more things about you. Are you ready?

Yes.

How are you today?

Very good, perfect.

What is your full name?

Maria Mercè Ardiaca Burgués.

When is your birthday?

It's on the 17th of March.

How old are you?

I am 60 years old.

Where were you born?

I was born in Corçà, at home, not at the hospital.

Where do you live?

I live in Lleida.

What's your address?

My address is Arquitecte Porqueras street, 10.

What is your favourite food?

My favourite food are strawberries and watermelon.

What do you prefer, macaroni or spaguetti?

I prefer macaroni.

What is your favourite pet?

My favourite pet are dogs.

Do you have any pet?

No, I haven't.

What is your favourite colour?

My favourite colour is green

What is your favourite job?

My favourite job is being a teacher.

What kind of books do you like?

I like novels.

How much time do you spend reading?

About one hour.

What is your favourite name?

My favourite name is Pau.

What is your favourite actor?

My favourite actor is Ricardo Davin.

What is your favourite movie?

My favourite movie is *El insulto*.

How much time do you spend watching TV?

I spend one hour a day.

What is your favourite song?

My favourite song is *Laura*.

What is your favourite place in Lleida?

My favourite place in Lleida is *La Seu Vella*.

What is your favourite restaurant in Lleida?

My favourite restaurant in Lleida is *l'Estel de la Mercè*.

What do you prefer, staying with your students or with your family?

It depends.

What is your favourite sport?

My favourite sport is swimming.

Do you practise any sport?

Yes, I swim.

What is your favourite subject?

My favourite subject is Maths.

What is your favourite thing of Sant Jordi school?

I like the school celebrations with the community.

When you were young did you like studying?

Yes, so much.

What do you do in your free time?

In my free time I go cycling, I swim, I walk and I read.

How many languages can you speak?

I can speak Catalan, Spanish and a little bit of French.

What do you prefer, mountain or beach?

I like more mountain than beach.

Do you like travelling?

Yes, I do.

Where?

I travel to the mountain.

Have you ever visited many places?

Not so many.

Which ones?

I have been to France, Switzerland, the north of Spain and Italy.

Do you have any son or daughter?

Yes. The name of my daughter is Alba, and the name of my son is Pau.

Who do you live with?

I live with my husband.

Are you married?

Yes, I am.

What is his name?

His name is Jaume.

When did you get married?

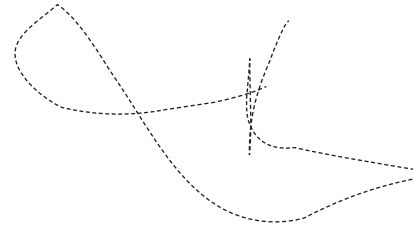
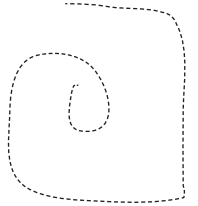
We got married in 1981, 37 years ago.

How many brothers or sisters do you have?

I have two sisters.

What is his/her name?

Her names are Lidia and Anna.

Are they younger or older than you?

They are younger than me.

What are you going to do next year?

I will take part in cooperative projects and I will practise my hobbies.

Do you feel like retiring?

Yes.

Why?

Because new teachers will come here.

Why did you decide to be a teacher?

Because I like teaching and learning.

How many years have you been working in Sant Jordi school?

I have been working in Sant Jordi school for twenty years.

Why did you come to this school?

Because I knew that it was a small and familiar school.

Have you ever worked in other schools?

Yes.

Which schools?

In Santa Coloma de Gramanet, Tuixent, Magraners, Tartareu, Torrefarrera and Almacelles.

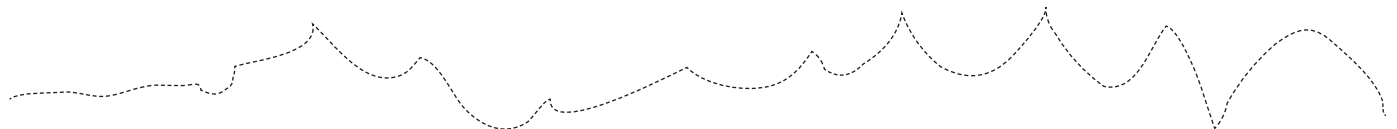
What was the first school in which you worked?

The first school in which I worked was Santa Coloma de Gramanet.

Have you ever had another job?

Yes, I worked as a waitress.

Class of 6th grade

EL TEU DINAR A L'OFICINA

Oferim menjar variat i de qualitat sense necessitat d'anar a menjar fora!

Menús elaborats amb matèries primeres de **qualitat**.

Menús **variats i adaptats** a les diferents necessitats: dieta, energètics...

Productes de **proximitat i ecològics**.

Volem compartir amb tu...

*L'art de cuinar,
el plaer de tastar
i el benestar de viure*

 Tasta'm...
i bon profit

info@tastamibonprofit.cat
www.tastamibonprofit.cat

Finestra oberta a Parrulari

COEDUCACIÓ a l'escola, a casa i a la vida

No és pas estrany escoltar en les converses més quotidianes que dones i homes som diferents i que aquesta diferència és, sobretot, genètica. Tot sovint, aquestes situacions de conversa (el tema de les quals pot ser alguna queixa cap al sexe contrari) acaben amb un “hooooooooomes o doooooones, és que pensem diferent des del moment en què naixem!”.

És cert això? Pensem diferent perquè el cervell dels homes i les dones són diferents? Què en diu la ciència, d'això?

El professor investigador de genètica de la Universitat de Barcelona i divulgador científic David Bueno assegura que les capacitats intel·lectuals globals no presenten cap diferència en funció del sexe, sinó només en funció de cada persona concreta. D'inici, hi pot haver certes diferències biològiques, però la cultura i l'educació les magnifiquen sovint fins a extrems inimaginables. La plasticitat del cervell fa que si al nen el tractes d'entremaliat i fort, mentalment es reforcen les connexions que afavoreixen aquests mateixos comportaments i pensaments. En canvi, si a les nenes les tractem de princesetes, assenyades, prudents, boniques, passarà el mateix. És més, tot es fixa durant la infantesa, però molt especialment abans dels tres anys.

Ens podem escoltar dient “campió” als nostres nens i “princesa” a les nostres nenes?

Quines expectatives tenim sobre el nostre fill o filla, en funció de si és nen o si és nena?

Com ens l'imaginem de diferent, pel que fa a la forma de ser i de relacionar-se?

Demanem el mateix a una nena que a un nen?

Tenim por que el nostre fill o filla no sigui com esperem?

Pensem que tant els nens com les nenes se senten amb el dret de fer les mateixes coses?

Des del precís moment en què el metge anuncia “és una nena” o “és un nen”, es posa en marxa un dispositiu cultural, el gènere, que ja no s'aturarà fins a la seva mort. Abans de néixer, doncs, la persona és marcada per la cultura: la roba

i les expectatives que la vestiran, el significat de cada part del seu cos, les pressions per controlar el seu comportament seran en femení o en masculí. (Secretaria de joventut, Generalitat de Catalunya).

LA ROBA NO ES NI UNA PER LES NESES NI PER ELS NENS
LA ROBA ES DE TOTS!!!

“La roba no és per les nenes, ni pels nens, la roba és de tots!!!”

Entenem el gènere, doncs, com un mecanisme cultural que distingeix les persones entre homes i dones, assignant-los diferents funcions i desiguals posicions de poder en les relacions socials (Izquierdo, 2001).

I són aquestes funcions diferents, posicions desiguals i conductes discriminatòries les que més ens preocupen en el marc d'una escola inclusiva.

Al llibre, Desaprender la discriminación en educación infantil, Babette Brown diu que les diferents expectatives i tracte sobre els nens i sobre les nenes acostumen a provocar que acceptin una visió estereotipada d'elles i ells mateixos i del seu lloc a la societat i influeixen en la seva resposta a l'aprenentatge.

A l'escola, i a la vida, són moltes les situacions en les quals nens i nenes senten conductes de rebuig a causa dels seus gustos, les seves aficions o al color que més els agrada.

“Què fan aquests nens amb el color rosa!”

“És que el rosa és de nenes.”

“A mi també m'agrada el blau i és de nens.”

“Les samarretes de dinosaures són de nens.”

“Els nens corren més que les nenes.”

“Les nenes també poden portar xandall.”

“En aquest dibuix hi ha dues nenes, perquè porten el cabell llarg.”

“Els nens porten el cabell curt i les nenes llarg.”

També observem el seu comportament estereotipat: escollir a què volen jugar, la roba que els agrada o quins dibuixos miren en funció d'allò que s'espera d'ells i elles, pel

fet de ser nen o de ser nena; sense que la decisió sigui lliure i espontània. Els nens tenen més tendència a valorar la força, la virilitat, la valentia i les nenes el fet de tenir cura, la sensibilitat i l'empatia. Sovint aquestes conductes van associades al que es creu que pertoca o no al fet de ser nen o de ser nena. Per tant, fan referència a creences i pressions que patim a la societat pel fet de ser dona o home.

EL
EN
ATOS
LO
ROSA
SPOT
AGADA
TOTESB

“El color rosa ens pot agradar a tots i a totes.”

“Cada persona pot portar el que vulgui, tant si és home o dona. Els homes poden portar faldilla.”

CADA PERSONA POT PORTAR LO QUE
VULGI TANSI ES HOME O DONA
ELS HOMES PODEN PORTAR FALDILLA

Aprofitem que aquest curs ha vingut a l'escola en Daniel Gabarró a parlar-nos sobre gènere i coeducació per continuar creixent, aprenent i compartint al voltant d'aquest tema, del que encara ens queda molt camí per recórrer, com a escola, com a comunitat i com a societat.

I què vol dir coeducació?

Trobareu diverses definicions, aquesta n'és una:

La coeducació és l'acció educativa fonamentada en el reconeixement de les potencialitats i individualitats de tot l'alumnat, independentment del seu sexe, potenciant així la igualtat real d'oportunitats. La igualtat de gènere fa referència a la necessitat de corregir les discriminacions i valorar les diferències enriquidores dels dos sexes.

La coeducació proporciona estratègies que poden modificar les relacions de poder, d'abús i de limitacions estereotipades per a cada gènere.

Com afirma Daniel Gabarró al seu llibre “Fracàs escolar? La solució inesperada del gènere i la coeducació”, la veritable coeducació no és tractar tothom de la mateixa manera, sinó proporcionar a cada gènere allò que necessita per superar els límits que el seu estereotip sexual estableix.

No hem de reduir el significat del terme coeducació a l'educació mixta, ni a les accions que dirigim únicament al gènere femení, sinó a aquelles que inclouen aquest i, a més, incorporen accions específiques per transformar també els estereotips masculins.

NO HA JUGUINES PER NENS; PER A
NENES EL QUE ENS AGRADA É JUGAR.

“No hi ha juguines per a nens i per a nenes, el que ens agrada és jugar”

L'escola, tot i ser la institució més democràtica en la qual una persona hi romandrà molt de temps, encara és una institució profundament androcèntrica, on les dones suporten dificultats discriminatòries: en el llenguatge, en la història, en l'art, en les ciències... Les accions coeducatives conscients es revelen fonamentals en aquest punt: l'ús d'un llenguatge que les visibilitzi, un currículum no androcèntric, la valoració dels sabers tradicionalment femenins, etc.

Vivim en una societat profundament classista, masclista i patriarcal, tot i que hem de reconèixer que avui tenim drets legals que garanteixen la igualtat, també sabem que, perquè això sigui real calen correccions, que paradoxalment, a la pràctica no s'estan fent amb consistència.

Hem de seguir transmetent a les noies que el seu lloc al món és aquell que elles escullin. Necessitem transmetre als nois el missatge que la masculinitat no està renyida amb l'estudi, ni amb l'escola, ni amb la cultura. Cal, doncs, impulsar accions per reforçar el paper femení en les escoles i recolzar masculinitats alternatives diverses –però igualitàries- que puguin ser un referent social ben aviat.

El Daniel ens va plantejar una sèrie de reflexions que volem compartir i convidar-vos també a que us les plantegeu.

Què és la llibertat? Què vol dir ser lliures?

Les persones lliures decidim segons el que ens convé, valorant-ne les conseqüències i respectant els altres. No es tracta tant de fer el que volem, sinó del que creiem que hem de fer. No podem decidir si no veiem les cadenes que tenim i en tenim moltes. Per això hem de poder educar amb esperit crític i amb capacitat de decisió, per poder-les veure i canviar. Per tenir pensament lliure hem de poder veure aquestes cadenes.

Educar en llibertat, més enllà dels estereotips per raó de gènere, de les pautes culturals i normes establertes pel fet de ser home o de ser dona.

Quina és l'essència que tenen les dones? Quina és l'essència que tenen els homes? Què tenen les dones que no tinguin els homes i a l'inrevés? Més enllà de tot allò que sigui físic, què ens fa diferents?

Hem de centrar-nos en la forma com abordem culturalment la diferència de ser home o dona, en la identitat de gènere.

El més important és adonar-se que és indiferent que estiguem genèticament predisposats a unes o altres

coses, segons siguem homes o dones. El que sí és rellevant és decidir si socialment estem disposats a facilitar que cada persona arribi al seu màxim potencial, al marge del seu punt de partida.

Per tant, des d'aquesta perspectiva les accions de gènere i coeducació són imprescindibles perquè tant nenes com nens arribin a expressar totalment les seves màximes possibilitats.

Així doncs, podríem dir que els límits pel fet de ser dona o ser home no són reals, són mentals, i a continuació ens planteja:

Quines coses són obligades pels homes i quines per les dones? Quines estan mal vistes o prohibides per als homes i quines per a les dones?

Homes i dones tenim pressions invisibles diferents, potser no ens n'adonem, però hi són. Per la dona per exemple: la maternitat, estar sempre guapes i perfectes, cuidar, etc. Per l'home: la força, la valentia, la demostració constant de masculinitat, no mostrar els sentiments, etc.

Per això no hem d'educar en la igualtat, sinó que hem d'educar diferent perquè les nenes necessiten unes coses i els nens unes altres. S'han de visibilitzar aquestes pressions per poder actuar en conseqüència. Hem de poder donar a cadascú allò que necessita.

El problema no rau només en les discriminacions o diferències externes, sinó en les accions inconscients que, encara que són observables objectivament, les fem o les diem i ens passen desapercebudes, perquè jo mateix no tinc clar què vull transmetre, no tinc clar què vol dir igualtat, no tinc clar que he d'educar nois i noies diferents per alliberar-los de pressions diferents i que, si faig el mateix en ambdós casos, és que hi ha alguna cosa que no veig.

JUGEM NENS I NENES JUNTS
ÉS MÉS DIVERTIT. ♡

“Juguem nens i nenes junts, és més divertit”

Més enllà de l'escola, plantege-mos, en quines situacions quotidianes observem que hi ha un 50% d'homes i un 50% de dones? Quines coses només les fan les dones i quines només les fan els homes? Pensem en visites al metge, acompanyar els fills i filles a l'escola, anar a comprar, portar els nens a jugar a futbol, conduir cadires de rodes, els anuncis, les notícies... Podem parlar d'igualtat?

Tot plegat ens fa pensar en el poder que tenen les paraules, el tracte, les mirades, el llenguatge, els contes, les joguines, la roba, les extraescolars i de com poden arribar a exercir una pressió pel fet de ser nen o nena. Són aspectes clau que cal visibilitzar, prendre'n consciència i abordar-los si volem incorporar la coeducació de manera profunda i conscient per esdevenir persones lliures de pensament.

A poc a poc, afortunadament, anem avançant en aquest camí, i com diu en Daniel Gabarró, *“ens cal una nova mirada sobre l'educació, una mirada que entén que hem de superar la diferència per conquerir la diversitat”*.

Nens, nenes i equip de mestres de parvulari.

Col.labora:

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Finestra oberta a Primària

REFLEXIONEM AMB EL DANIEL GABARRÓ

Aquest curs hem tingut la sort de poder pensar amb el Daniel Gabarró tota una tarda amb el cicle superior.

Vàrem parlar de la LLIBERTAT, dels desitjos de cadascú i de les decisions que hem de prendre per ser lliures. També de les cadenes i cordes que de vegades no ens deixen decidir lliurement.

Ens va aconsellar que quan algú ens explica alguna cosa, nosaltres no la podem creure sense haver-la pensat, sense haver comprovat que és certa.

El Daniel Gabarró ens va explicar que la llibertat no és fer el que vols, sinó que és saber i poder decidir lliurement què faràs, és pensar què em convé i què no em convé.

La majoria de les persones adultes no fan el que volen, perquè pensen en les conseqüències que tindran les seves accions, no es deixen portar pels sentiments o les emocions del moment.

Nosaltres observem que de vegades no fem allò que volem fer. Quan juguem a la Play, mirem vídeos, xerrem amb els amics i amigues... fem alguna cosa que ens agrada i ens criden per parar la taula, si deixem la nostra activitat i decidim parar taula és perquè pensem en les conseqüències que pot tenir no fer-ho. Tinc ganes de prendre una cosa a algú però no ho faig perquè penso que no li agradarà que li prengui.

Per ser lliure has de pensar per tu mateix, no fer el que vols en aquell moment; has de prendre les decisions que són correctes. De vegades tens ganes d'anar a algun lloc però decideixes no anar-hi perquè has de fer els deures.

Ens va explicar que hi ha cadenes invisibles que no podem veure. Són com uns estris imaginaris que no ens deixen fer el que decidim, ens impedeixen ser lliures.

De cadenes n'hi ha de diferents tipus:

- Els insults, molts cops no rumiem què volen dir; si ho féssim, no els diríem. Poden ser referits al físic,

a la intel·ligència, a la feminitat i la masculinitat i tothom té dret a passejar, jugar, viure lliurement encara que sigui lleig, llest, guapo, alt...

- Els estereotips o patrons socials són diferents segons sigui nen o nena, home o dona. Als anuncis i pel·lícules observem que el paper de la dona és secundari i l'home sol ser el protagonista.
- El consumisme, ens pensem que necessitem moltes coses però en realitat en podem prescindir.
- La pressió social juntament amb els models socials fa que de vegades no puguem decidir lliurement, tot i que nosaltres estem convençuts que sí que ho fem.

Per poder ser lliures hem de poder veure aquestes i altres cadenes que portem lligades, per poder deslligar-les. Per descobrir les cadenes hem de fer d'investigadors i d'investigadores i mirar per què hi ha un home o una dona ocupant un determinat lloc i pensar si la mateixa tasca la podia fer un o l'altra.

Els homes i les dones tenen els mateixos drets i deures, però la societat fa que es digui que hi ha coses que són de dones i coses que són d'homes.

Els nens i nenes de sisè hem observat:

- Hi ha nens que els agrada i volen ballar però no ho fan perquè se'n riuen d'ells.
- Molta gent diu que el color rosa és de nena i el blau de nen, veiem que no té sentit.
- Als tallers mecànics hi solen treballar homes, però hi podrien treballar també les dones.
- La majoria de les mestres d'infantil solen ser dones.
- A les pel·lícules els nois solen ser herois, valents, forçuts i les dones molt sovint depenen d'ells. Si hi surten pagesos, solen ser homes i si hi surt gent que té cura dels altres, dones.
- Hi ha feines en què els homes cobren més que les dones.
- Als anuncis de crema o de xampú hi solen sortir dones.
- Es parla de dones de la neteja al personal que neteja escoles, oficines... no passa pel cap que puguin ser homes.
- Els esportistes homes es guanyen molt bé la vida i les dones quasi han de pagar per jugar.
- A la televisió només es veu futbol d'homes, no es retransmeten partits femenins.

El Daniel ens va plantejar un repte, trobar diferències entre els homes i les dones que no fossin físiques, el sexe és un aspecte físic. Després de pensar-hi molt, no en vam trobar cap. Les diferències són culturals, les ha creat la societat.

Després d'aquestes observacions i reflexions vam decidir dedicar l'obra de teatre d'aquest curs a aquest tema. Així que vam pensar diferents històries en les quals poguéssim criticar situacions en què es discrimina la dona o l'home.

Alumnat de sisè

Cara a cara

Aquest any els protagonistes del “Cara a cara” han estat l’alumnat de cicle mitjà que, de forma voluntària, han volgut participar en l’experiència: el Martí, l’Aitor, la Marta, la Martina, la Mariona, la Susanna, la Ylènia, l’Amanda, la Carla, l’Aleix, el Pau, el Ricard, el Pau i el Joan.

També hem volgut canviar una mica el format, que sempre ha estat un debat-diàleg grupal, i deixar manifestar-se una mica al cos mitjançant el teatre imatge: les postures corporals, les expressions del rostre, les distàncies a les quals es situen les persones en la interacció... són un llenguatge en si mateixes on significant i significat són inseparables. Hem volgut oferir la possibilitat a les nenes i nens que sorgís la seva expressió no verbal associada a determinats conceptes entorn del tema de la coeducació i la igualtat de gènere. No ha estat un treball en profunditat per la manca de temps que li hem pogut dedicar, però sí una primera impressió del que ens diuen les seves improvisacions. I clar, també hem pogut conversar una estona sobre diferents aspectes del tema plantejat. Aquí teniu el resultat. Esperem que els gaudiu tant com nosaltres del procés.

IMATGE 1: Cuinar

IMATGE 2: Explicar un secret

IMATGE 3: Lluita

IMATGE 4: Cuidar a algú

IMATGE 5: Milionari

IMATGE 6: Planxar

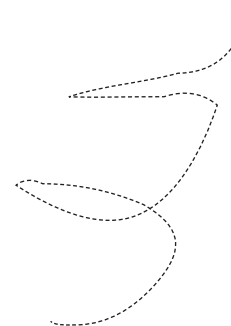
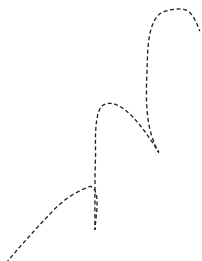
IMATGE 7: Play Station

IMATGE 8: Dirigir una empresa

IMATGE 9: Fer de mestre/a

També vam representar unes situacions confrontant un grup homogeni de nens i un grup homogeni de nenes i, finalment, tots junts, per explorar si s'evidenciaven diferents maneres d'interpretar les consignes:

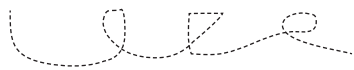
IMATGE 1: Fer el cim

IMATGE 2: Un dol d'algú estimat

IMATGE 3: Diversió

CONVERSA

P- Penseu que som iguals els homes i les dones?

Ricard- Físicament som diferents.

P- Pel que fa a capacitat de fer coses i aprendre?

En això som semblants (unànime).

Pau- Depèn de com és la noia i com és el noi.

Susanna- A cada persona hi ha unes coses que li costen més i unes altres que li costen menys, però no depèn que sigui noi o noia.

P- Podem aprendre els uns dels altres? Quines coses?

Sí! (unànime).

Amanda- Sí que podem aprendre els nois de les noies i al revés. Per exemple, la Mariona pot ensenyar a l'Aitor a fregar bé els plats i ell li pot ensenyar a ella a jugar a la Play.

P- Us costa molt posar-vos d'acord a l'hora de jugar junts?

Sí (unànime).

Pau- Entre els nois i les noies no ens respectem els tipus de joc. Per exemple, "aquest joc és massa lleig perquè hi puguin jugar els nois o les noies".

Amanda- Moltes vegades passa que ens partim en grups de nois i de noies i no ens barregem. Això passa sobretot a Educació Física.

P- Les noies aneu a buscar els nois per jugar?

Sí, moltes vegades (unànime).

P- I ells què fan?

Susanna- Depèn del joc, si els agrada, diuen que sí o que no.

Joan, Pau- També depèn de qui organitzi el joc, sigui noi o noia, fa els grups barrejats o no.

P- Us agradaria jugar junts més sovint?

Nenes- Sí (unànime).

Pau- Depèn de com ens tractem entre nosaltres.

Ricard- Depèn de quin joc juguem.

P- Sabeu què és la discriminació?

Després d'aportar i debatre, consensuem que consisteix en "tractar algú com si fos inferior".

P- Què en penseu de comportaments com ara ignorar algú o no deixar-lo participar, parlar malament d'algú, insultar-lo, posar-li malnoms, amagar-li o trencar-li coses, amenaçar, colpejar, menystenir-lo només pel fet de ser nen o nena?

Que està molt malament, perquè ningú té dret a fer-ho. A algú li pot passar alguna d'aquestes coses al col·le...

P- Em sabríeu dir noms de persones que han assolit un èxit important en la seva feina/dedicació? Per exemple, en esport, música, art, ciència, pacifisme, etc.

Martí- Messi (jugador de futbol)

Aitor- Cristiano Ronaldo (jugador de futbol)

Amanda- Sofía Carson (actriu)

Marta- Josep Lladonosa (historiador)

Mariona- Màrius Torres (poeta)

Aleix- Koke (jugador de futbol), Einstein (científic)

Carla- Enric Granados (músic)

Ricard- Griezmann (jugador de futbol), Lebron

James (jugador de bàsquet)

Ylènia- Shakira (cantant)

Susanna- Pau Casals (músic)

Pau- Stephen Hawking (científic)

Pau- Sherlock Holmes (personatge literari)

Joan- Joan Oró (científic)

P- Us heu adonat que heu dit la majoria de noms d'homes? Per què creieu que passa que coneixem més homes "importants" que dones?

Perquè els homes manen més, tenen més poder (unànime).

Moltes gràcies per la vostra espontaneïtat i les vostres reflexions, nenes i nens de cicle mitjà!

Nens i nenes voluntaris de cicle mitjà

PEL FORAT DEL PANY

EL CAMÍ DELS SET SENTITS DE L'ARTISTA MARTA PRUNA

Us volem convidar a realitzar aquesta ruta i a gaudir de la combinació de paisatge i descoberta d'art. Aquesta caminada de 4 km s'inicia a Cervià de les Garrigues, a l'encreuament de la carretera de l'Albi cap a la Pobla de Cérvoles, i finalitza a l'aqüeducte del Frare, tot vorejant el riu Set. La ruta està molt ben senyalitzada amb plafons informatius al costat de cadascuna de les 15 obres escultòriques que l'artista ha creat per a l'ocasió.

La ruta dels set sentits de l'artista Marta Pruna és ideal per realitzar-la en família, ja que el camí conté diferents escultures que s'han d'anar descobrint al llarg de la ruta. D'aquesta manera, la combinació de paisatge i art ens transporta a un espai màgic ple d'olors i sensacions, que ens inviten a ser descobertes mitjançant els nostres sentits del tacte, l'olfacte, l'oïda o la mirada. Els infants gaudeixen de la màgia que ofereix haver de cercar les obres, les quals, en algunes ocasions es mimetitzen amb el paisatge, i requereixen una bona capacitat d'observació.

Esperem que us agradi i gaudiu tant com ho vam fer nosaltres d'aquesta experiència.

Família Hortigüela Clop

Descobrint el LAB 0-6

El LAB 0-6 és un centre de descoberta, recerca i documentació per a l'educació científica a les primeres edats de la Universitat de Vic i de la Universitat de Manresa.

Tal com ells es presenten són *“un equip d'investigadors dels estudis d'Educació Infantil de la Facultat de Ciències Socials de Manresa (UVic-UCC) que treballen en el marc del Lab 0_6 per generar, transferir i difondre coneixement vinculat a la didàctica de la ciència en infants de 0 a 6 anys.”*

El centre està ubicat a Manresa i ofereix activitats per a escoles i mestres per a *“promoure l'interès per la ciència a partir de la iniciativa personal en la resolució de reptes, la presa de decisions amb intencionalitat i la vivència d'experiències positives d'aprenentatge científic”*.

Durant la setmana hi van escoles i mestres per formar-s'hi. Però des de fa dos anys, ofereix la possibilitat d'anar-hi en família els diumenges al matí en dos torns: de 10:00 a 11:30 i de 12:00 a 13:30h. Per a inscriure-s'hi i així assegurar-

se poder-hi entrar (hi ha límit de 25 places per torn), cal omplir un senzill formulari però us proposa una data de diumenge en 15 dies aproximadament o d'aquella mateixa setmana.

A més a més, també programen altres activitats entre setmana i durant les vacances però per als de Lleida potser ens agafa una mica lluny.

Què us hi podeu trobar?

- un espai de llum. Una habitació fosca per descobrir amb les llanternes i jugar amb la foscor i la llum, descobrir formes i els colors,
- racons d'exploració i descoberta,
- espai de descoberta per als més bebès i
- experiments per raonar i explicar...

L'accés és molt fàcil des de la sortida de l'Eix. És fàcil trobar-hi aparcament i hi ha cafeteries i restaurants, oberts els diumenges. A més, molt a prop hi ha un parc infantil i espai per a fer pícnic si voleu. I si voleu completar el dia, sempre podeu visitar el Parc de la Sèquia de Manresa.

Per gaudir-lo plenament, seguiu les indicacions de l'aula. Desconnecteu el mòbil i regaleu-vos una estona amb els vostres fills i filles aprenent i descobrint el perquè de les coses. Per qualsevol dubte, aquí teniu el contacte:

ACADEMIA

MARINA

FEM BRODATS DE TOTA MENA

VENDA

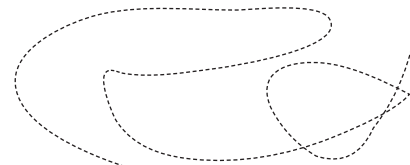
Articles de regal.
Perfumeria.
Roba senyor, senyora i nen.
Jocs de llit, llençols,
cobrellits, tovalloles, estovalles...

C/ Corts Catalanes, 2 Bis
Telèfon 973 24 61 28
25008 LLEIDA

FEM BRODATS DE TOTA MENA

Av. Bases de Manresa, 1
T. 93 875 73 88 (dissabte i diumenge no operatiu)
lab06@umanresa.cat
<https://www.facebook.com/umanresalab06>
Esperem que us animeu a anar-hi i passar un matí de ciència!

Família Martín-Dejuan

“Ja no direu mai més, que a Lleida no fan res!”

La Laura és la mare del Roc. Fa un parell d'anys va obrir el blog (www.rocenaccio.blogspot.com) per informar a les famílies de les terres de Lleida de tota l'oferta cultural i lúdica d'activitats familiars que fan a la nostra ciutat.

Olga: Per què et vas decidir a obrir el blog?

Laura: A vegades, m'assabentava tard de les activitats, quan ja les havien fet, quan llegia el diari l'endemà. No hi havia una web única. Des de l'Ajuntament, hi ha l'agenda de cultura, de Turisme i les diferents entitats i museus promocionen les seves propostes a les seves xarxes socials però de vegades costa seguir-les totes.

O: I així va ser com...

L: Com vaig començar amb el blog per facilitar la feina a les famílies. L'altre motiu és que em donava la sensació que pels grups de *whatsapp* que compartia amb les famílies de la bressol i de la ludoteca podia arribar a cansar per enviar “massa” activitats. I vaig decidir que qui ho volgués saber, al blog tindria un espai per consultar-ho.

O: Com vas organitzar tot el contingut...

L: Al principi, només hi ha via el calendari que actualitzo quasi diàriament i el blog, és a dir, els articles on destaco festivals, activitats, recopilatoris de Setmana Santa, vacances de Nadal o propostes per fer a casa i que publico depenent de la inspiració i del temps. Després va sorgir el mapa *Kidfriendly*, on destaco els llocs de Lleida, botigues, bars i establiments per anar-hi amb nens i nenes. Les famílies que ja ens llegien em van anar donant totes les ressenyes i també segons les nostres experiències. Fins i tot, una mare em va passar una llista, que havien elaborat un grup de mares que es coneixien d'un grup de criança, dels espais que

hi ha a la nostra ciutat amb canviadors i per donar el pit. Quan tens experiència tot lloc és bo, però al principi necessites tenir-ho més controlat tot.

O: Diries que Lleida és *Kidfriendly*?

L: Al mapa hi ha molts espais assenyalats però penso que encara ens falta molt per arribar a equiparar-nos amb altres ciutats en aquest sentit. Un lloc per anar amb infants no només és un lloc amb un pot de colors i un plec de fotocòpies amb dibuixos per pintar i on només hi ha com a menú infantil macarrons i llom arrebossat (ehh que és una bona opció, però cal que s'acostumin a menjar de tot, fins i tot quan anem als restaurants). El concepte és més ampli. Hi engloba moltes coses. Però penso que a poc a poc arribaran nous projectes molt necessaris.

Cal també llocs per anar a jugar però on el joc sigui lliure, sense plàstic, amb productes de la natura i que fomenti un joc tranquil, compartit, respectuós... Ara per sort ja tenim *La repera* i la *Tribu fera!*

També un museu del nen, on les exposicions siguin adaptades a ells, on es pugui tocar tot i que fomenti l'interès per aprendre i descobrir el món.

Però a poc a poc...

O: Tot el que dius sona genial.

L: Sí, i penso que Lleida ho ha de tenir.

O: Reprement el tema d'abans, tota la informació la trobes tu o les entitats organitzadores et passen la informació.

L: A poc a poc, rebo més informació però molt poc comparat amb tot el volum de propostes que hi ha. Soc jo qui les busco en les diferents webs oficials o a les agendes de la nostra ciutat.

O: Com valors aquests dos anys?

L: La veritat és que estic molt contenta. Cada cop som més gent que ens llegeix i que per tant estan informats de tota l'oferta d'activitats familiars de Lleida. A més, cada cop més les famílies em comenten les seves experiències, agraint la tasca que faig. Jo sempre dic que ho faig pel Roc i que al blog només ho poso bonic i ordenat.

O: I el Roc, què en diu de tot això?

L: Ell no sap res de blog. Només sent el seu nom. *Mamà, han dit Roc*, em comenta quan sent *Roc en acció*. Lògicament, més endavant li hauré d'explicar però serà més endavant.

O: Així, doncs, tens intenció de continuar molt temps?

L: La intenció és que sí, però no se sap mai. Al darrere hi ha feina i moltes hores però la veritat és que m'agrada molt i m'ho passo molt bé i això serà el que em donarà energia si algun dia les forces comencen a defallir. Algun cop m'han dit que el blog va creixent amb el Roc i potser algun dia s'acabarà, però ara amb la Bruna comença una nova etapa.

O: Ostres, sí! I canviaràs el nom?

L: No. *Roc en acció* té molta força. Quan serà gran, ja li explicaré a la Bruna... Si ara fos, potser no hauria posat el nom del Roc, però va ser un impuls i ara em costaria molt trobar-ne un altre...

O: Per acabar, he vist que et mous en diferents xarxes socials. En totes hi publiques el mateix?

L: No, a *Facebook* hi enllaço les entrades al blog i activitats destacades com també propostes de poblacions veïnes. A *Twitter*, retuitejo la informació de les entitats organitzadores, museus i associacions. *Instagram* és la que més m'agrada i on comparteixo més el dia a dia. Seria com el nostre diari.

O: Moltes gràcies, Laura!

L: Gràcies a vosaltres.

Olga Clop i Laura Dejuan

EL QUE HE APRÈS A P3 AMB 36 ANYS

Em declaro Mare Sant Jordi i groupie de l'escola del meu fill. Sí. Quan vaig escoltar el Gerard, el director, obrir la visita de portes obertes l'any passat amb la frase: "Si voleu que el vostre fill aprengui a escriure i llegir a P5, aquesta no és l'escola que busqueu. Aquí ens centrem en les emocions i les persones que són els vostres fills des dels tres vessants de fer, sentir i pensar". Pam! El Jordi i jo ens vam mirar i vam somriure. Aquesta sí era la nostra escola, la que mira per acompanyar els nens i nenes en el seu desenvolupament íntegre com a persona i no com a futurs treballadors.

Ara ja ha passat un any des d'aquella primera visita, un any des **que vam decidir apostar a pèl per aquesta escola.** Sí, a pèl. Som de fora de zona i vam fer la preinscripció amb els nostres 10 punts, mig despullats! Pocs punts, sí, però decidits i ben enfocats. Així doncs, un curs després, puc dir que vam prendre la millor decisió. Us explicaré què he après de l'escola aquest curs a P3 i per què sóc una de les famílies motivades que ens vam plantar a la tarda de la Poesia amb un Garrotin escrit en tres berenars a l'escola.

Era important per a nosaltres poder **formar equip amb el claustre de mestres del nostre fill, cadascú al seu lloc, però poder anar en sintonia** i aprendre mútuament per créixer junts i donar al Genís l'acompanyament que li permetés ser qui ha de ser. També pesava molt poder tenir al voltant un grup de famílies amb motivacions educatives similars per poder donar-nos la mà i avançar. **Famílies que utilitzen el grup de whatsapp de l'escola amb seny i respecte** (Això no ho passeu per alt, és un indicador de ser de bona pasta!).

En el nostre cas, vam tenir un nou repte a l'inici de curs, que ha requerit molta paciència i involucració extra de les mestres de Parvulari. Elles es treuen importància i mèrit, que jo ho sé, però el tenen tot. **No sabeu com d'agraïts estem a casa de les vostres ganes de sumar, de les vostres abraçades, de la vostra paciència i del vostre saber donar-nos el temps que necessitàvem per seguir endavant.**

Si vam entrar els últims a l'escola, per qüestió de punts (no ho vam saber segur fins al setembre!!), vaig ser **la primera mare en acompanyar els Peixets a l'excursió de P3, P4 i P5 a la Mitjana, la primera sortida.** Setanta-cinc alumnes, cinc o sis mestres, i l'únic peix fora de la peixera que hi havia

allí era jo. ¿Com podien, les mestres, no acabar boges amb tants peixets nedant, periquitos volant i caragols arrossegant-se pel bosc? Posar-nos en la pell de l'altre sempre és aprendre.

I què vaig aprendre jo? **Aquella excursió em va servir de** moltes coses, en primer lloc per reafirmar-me com a periodista i felicitar-me per no haver tirat cap a l'educació infantil (admiro més encara la vostra feina!). En segon lloc, per veure com el meu fill se sentia molt a gust amb els seus companys i les mestres (als que coneixia feia solament un mes!). El fet que el Genís no vingués a demanar-me que el pugés a braços ni un sol cop, va ser meravellós! No per no haver-lo de carregar, que també, sinó perquè allò significava que se sentia segur i feliç amb els de la

seva escola, al seu terreny. Em va servir per conèixer els companys del meu fill, per donar-los-hi la mà creuant el pont de la Mitjana i establir complicitats amb ells i que han seguit tot l'any. Per fer família, que és el que és per a nosaltres l'escola. Bé, no tot són flors i violes. Així que aquella excursió em va servir també per pagar la patenta de mare primerenca a l'escola.

Resulta que amb l'emoció i el tic de les mares 2.0 vaig fer fotos i vídeos maquíssims de la primera sortida de P3. Al grup de WhatsApp de les famílies preguntaven què tal anava tot i jo vaig tirar per allò de "val més una imatge que mil paraules" i vaig compartir saltant-me una norma de l'escola de la qual jo no era coneixedora i que ara tinc gravada per sempre més. Quin mal cos se'm va quedar! Ara guardo les fotos que vaig fer en una carpeta top secret que obriré quan arribin a quart d'ESO, després de l'última sortida a l'escola, per tancar el cercle.

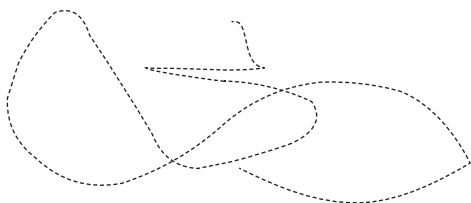
Us voldria haver parlat d'altres oportunitats que he tingut per fer escola. De la xerrada que els vaig fer als alumnes de primària sobre com ser un corresponsal al pati (si voleu llegir els seus articles, estigueu atents els diumenges al dominical Lectura del diari SEGRE! Firmen articles increïbles!). Em vaig quedar enamorada i impressionada de l'aplom de l'alumnat, de la seva escolta conscient i tranquil·la, de les seves respostes i participació en una dinàmica que he fet en altres escoles amb altres resultats. Fàcil. Agraït. Enriquidor. Divertit. Així és ser mare Sant Jordi.

Lorena Metaute

Lluís Companys, 31 - 25003 - Lleida T: 973 262 316

visita la nostra botiga a: www.basica.cat

Sisè

escola

AMPA

sant jordi

LLEIDA

